

NEWSLETTER

Ordförandes hälsning

Eftersom vår ordinarie ordförande tillbringar en välförkänt lång semester i Asien, så hälsar han bara att köra hårt på vår festen, hålla kulton uppe och att förbereda med stort självförtroende inför den kommande säsongen. Vi för säkert höra mera om hans äventyr där i ett senare nummer.

Bobbes Box

Heiv på er.

Nytt år, nya bud. Snart drar sommarsäsongen äntligen igång för Heivs del igen, och vilken målorgie det kommer att bli! I skrivande stund är det dock fortfarande oklart om vår förening kommer att fortsätta sitt segertåg i sjunde eller sjätte divisionen. I vilket fall som helst kommer spelglädjen och entusiasmen bröderna emellan att kvarstå då vi vänder ett nytt blad i Heivs historia.

Under de dystra vintermånaderna i det sällsynt kalla och snöiga Finland har killarna finslipat sina färdigheter, precis som föregående år, i futsalens tecken. Och det ser ju lovande ut. En andra plats i tabellen (nedifrån räknat) under vintersäsongen 2008-2009 byttes ut mot en tredje plats (nedifrån räknat) detta år. Poängantalet steg från anspråkslösa 3 till hela 10 och vinsterna från 1 till 3 st. En klar förbättring från förra året med andra ord (förutom att målskillnaden sjönk från 28 till 38 på minussidan).

Ett stort tack till styrelseguden och kvinnotjusaren Sebastian (kan man heta så?), som med sitt järngrepp hållit föreningens kurs fortsatt positiv, trots min frånvaro.

Själv är jag äntligen återförenad med mitt fäderne-land efter en heivlös utlandsvistelse. Under höstens lopp har jag ägnat flera sömnlösa nätter till att smida planer för inkommande säsong. I år måste vi vara ännu bättre förberedda än tidigare år, och framförallt: målhungriga! Utan mål klarar vi inte oss, utan samspel gör vi inte mål och utan alla spelares medverkan kan vi inte bygga upp ett samspel. Alltså, ligger grunden till vår framgång, som så många gånger tidigare poängterats, i aktivt tränande. Om vi lyckas öka träningsaktiviteten från tidigare år garanterar jag att det kommer att bära frukt.

Nytt för i år är den s.k. måndagslänken som Niko, Bade och Pena kommer att ansvara för. Detta tillägg i träningsprogrammet är till för att höja spelarnas grundkondition, vilket har visat sig vara en avgörande faktor speciellt i slutminuterna av mången match. Jag hoppas att många tar vara på chansen, inte bara för er egen skull utan också med tanke på föreningens framtid.

Trots att glädjen är stor inför säsongsöppningen plågas jag med faktumet att jag antagligen inte kommer att rehabilitera mig i tid tills det roliga drar igång. Min vänster fot har ännu heller inte återställts efter att jag stukade den förra säsongen. Hur som helst kommer jag ändå att vara aktivt med på träningar och matcher, precis som alla andra, vare sig jag är i spelskick eller inte.

I väntan på en tuff och givande sommarsäsong med starkt stöd av de trogna fansen,

Coach K

Idrottsrapport från Innsbrucks Beerpong mästerskap 2010 i Innsbruck

Inledning

Jag var på Utbyte i Wien denna höst och ja semestrade inte mindre än 7 veckor av mitt utbyte i Innsbruck. Jag har äran att skriva en liten rapport från ett tämligen stort idrottsevenemang som gick av stapeln 18.2.2009 i Innsbruck. Heiv var välrepresenterat i detta evenemang då inte färre än trenne Heivare deltog.

Även denna torsdag började som flertalet andra dagar i Innsbruck. Jag vaknade på Mikael Terhos (Micki) golv omringad av skidutrustning, kläder, tomflaskor, både skitiga och mycket skitiga kalsonger, svettiga strumpor samt dammpansarvagnar som uppstått då Micki låtit bli att dammsuga sitt rum sedan han flyttade in i september. Mitt huvud värkte och delar av kvällen hade redan fallit i glömska. Micki konstaterar något förvånad att han tappat sin tredje rock denna månad och vi hade också fått en ny bokhylla under morgonnatten till vårt rum. Vål så. Efter en frukost bär det av till skidbacken och x antal timmar senare är skiddag nummer x ett faktum. Efter backen gick vi till en av Innsbrucks finaste restauranger och käkade BigMac. Efter middagen bar det av till Café Galeri för att anmäla oss till Innsbrucks mästerskap i Beerpong 2010. Då detta var avklarat förflyttade vi oss till Mickis lägenhet för att byta om till sportutrustningen.

Förspel

Då vi sedan anländer till Galeri kl 18.55 får vi reda på vår grupp samt mot vilka vi spelar i grundserien. Vi skulle ha

vår första match efter ca 45 minuter så vi tog en öl för att "fördriva tiden". Även proffs stöter på oväntade idrottsskador och efter ca halva ölen måste undertecknad med snabba tag förflytta sig till toaletten. Där stod jag sedan i fullständig Trachten Lederhosen uniform med huvudet böjt över toalettskålen och väntade på att jag skulle svälja negativt. Efter lite försök konstaterade jag att Yrjö trots allt inte ville komma på besök idag så jag återvände till vårt bord med endast en något krampande innerfilé.

Första matchen

Klockan stod sedan 19.50 förflyttade vi oss till ett av spelbordet. Team Die Bratemänner bestående av Wilhelm "Der Brateman" Ehrnrooth samt Mikael "Der Brateman" Terho mötte Team Jägermeister i sin första match. Vår motståndare var klädd i traditionell jägermeister dräkt med hatt och den yngre deltagaren var ca 30 år gammal medan hans partner redan för ett tag sedan hade passerat 70 sträcket. Matchen var relativt jämn i början och motståndarens oväntade skruvar gjorde att segern inte skulle komma lätt. Då matchen började dra ut mer och mer stod det klart att Team Jägermeister trots hårt kämpande inte kunde stå emot Die Bratemänner och med tre koppar kvar hos oss sänkte Micki den sista av motståndarens kopp och första segern var ett faktum. Matchnervositeten hade försvunnit i och med första segern och även min baksällia hade gett sig efter några öl. Den andra matchen var sedan ca en timme senare och pausen fördrevs med att följa med matcherna, dricka öl samt växla ord med övriga idrottare.

Andra matchen

Andra matchen började och det var klart att denna match skulle bli jämn och svår. Motståndaren låg hela tiden steget före oss och det såg riktigt rysligt ut i slutet då Die Bratemänner ännu hade tre koppar kvar att sänka medan motståndaren hade sänkt alla våra koppar utom en. Trots flera stolpe ut skott kunde motståndaren inte sänka vår sista kopp och frustationen började växa inom dem, fastän Micki bjöd dem på snus. Tack vare Die Bratemäners obeskrivliga kämpaglöd samt uthållighet från flera månaders intensivt tränande av varierande grad kunde undertecknad slutli-

gen sänka den sista koppen och vi tog vår andra seger. En välförtjänt men knapp sådan. På pausen idkades den verksamhet som beskrivs i föregående stycke.

Tredje matchen

Match nummer tre var som en repetition av den förra matchen, alltså mycket jämn, svår och psykiskt utmanande samt fysiskt påfrestande. Enligt reglerna fick en match vara i högst 20 minuter och efter 20 minuter ledde Die Bratemänner med 2 mot 1, men domarna lät matchen fortsätta och efter ca ytterligare 10 minuter då det stod 1-1 avbröts matchen och det blev alltså jämt spel. Missnöjesfaktorn inom Die Bratemänner existerade visserligen eftersom vi borde ha vunnit, men å andra sidan säkrade vi en gruppseger som automatiskt gav oss plats till kvartsfinalen. Detta firades som tidigare nämnts.

Kvartsfinalen samt pausunderhållning

Kvartsfinalen spelade Die Bratemänner mot Team Foosch bestående av Niklas Lindqvist samt en holländare vid namn Onno Couwenberg. Matchen var jämn och det faktum att man spelade mot två bekanta gjorde att stämningen och spänningen var i en helt ny sfär. Än en gång visade det sig att Die Bratemäners träning, framförallt den aerobiska inte gått till spillo och efter en lång, seg, jämn och för hjärtat ansträngande match slog Micki in den sista koppen och Die Bratemänner var klara för semifinal. Den svidande förlusten var naturligtvis tung för Team Foosch men det kompensades med öl. Semifinalplatsen firades på sedvanligt vis. Vid pausen kom en av arrangörerna med mikrofonen till Heivaren Jan Kajander och frågade vad han tyckte om tävlingen samt arrangemangen. Keijo som satt bekvämt i soffan, tog en klunk öl och svarade kort, koncist och med lugn röst "Ich komme vulkanisch". Det var en vacker stund.

Semifinalen

Semifinalen spelades mot Team Big Daddy, bestående av en halvportion samt en man som var större än HEIV tillsammans. Alla spelare hade vid det här skedet redan inmundigat roisigt mycket öl och det märktes på spelet och stämningen. Det var aggressivitet, hejarrop, känsla, och liv samt levnad med i spelet. De var för helvete ingen lek mera, de var allvar och blodigt sådant. Ingen jävla söndagssyssla för småbarn i kyrkan, detta var matchen som skulle avgöra vilket lag som skulle spela i Innsbrucks Beerpong Mästerskap 2010. Domarna kallades till matchen vid ett ögonblick för att lugna ner vår motståndare samt avgöra hur reglerna skulle tolkas då ett diffust läge uppstått. Efter ett antal rundor var det åter igen Mickis tur att avgöra och sätta in den sista koppen och saken blev klar. Die Bratemänner skulle spela i finalen. För Team Vulkanisch, bestående av Keijo och Bubbe, slutade semifinalen i en svidande förlust och drömfinalen mellan två blåvita lag krossades alltså.

Finalen

Lagom till finalen anlände även vår svenska damhejarklack och dessa kunde inte tro sina ögon. Vid finalborde skulle två herrar i fullständigt Trachten Lederhosen uniform spela

om guldet. Samma herrar som tidigare på dagen varit två timmar försenade från träfftidpunkten, totalt kraftlösa i skidbacken, inte kunde äta upp sin 1 dl gulaschsoppa samt slockna av utmattning på en stol vid lunchtid. Undertecknad fick även under dagen en oförglömlig kommentar av en av flickorna: "hördu dina ögon e nog något av det värsta jag sett".

Under själva finalen var stämningen på topp. Det är svårt att beskriva med ord, men det förekom, hurrarrop, stön, jubel, aggressioner, våld, berusning o.s.v. Matchen var relativt ojämn för att vara en mätning mellan de två bästa lagen, det kan bero på att en av våra motståndares ögon stod ut till nästippen tack vare något ämne. Die Bratemänner sänkte snabbt ner motståndarnas koppar tills endast en återstod. Den visade sig vara en seg jävel och motståndarna sänkte ett par av våra koppar och plötsligt var läget 1-2 och matchen kunde alltså sluta hur som helst. Då kom Gud. Situationen förlöpte på följande vis: Undertecknad tvättade sin spelboll, steg lugnt upp på spillen och slöt ögonen. Han förde spelbollen upp till hakhöjd och sade med låg men tydlig röst "in nomine patris et filii et spiritus sancti" samtidigt som jag gjorde korstecken. Därefter öppnade jag ögonen och siktade noggrant mot motståndarnas sista kopp. I en lugn, behärskad samt väl övad handledsrörelse kastade jag iväg bollen över bordet. Bollen flög över bordet så som den gjort så många gånger förut, men denna gång hamnade bollen rakt i motståndarens kopp och spelet var plötsligt över. Hela baren exploderade och undertecknad kunde inte tro sina ögon, öron och övriga sinnen som fortfarande fungerade. Die Bratemänner hade tagit guld i Innsbrucks Beerpong Mästerskap 2010. Vi var alltså bäst av de 20 lag som anmält sig, helt otroligt. Firandet kom igång och priserna delades ut. Heivarna samt deras fans till ära bör det nämnas att Team Vulkanisch tog en delad tredjeplats.

Efterspel

Detta var onekligen en stor vinst för mig samt Micki. Vi har båda sysslat med sport enda sedan vi var av samma storlek som en 6 kg brandsläckare, oftast i samma lag i bl.a. fotboll och innebandy. Visst har det kommit vinster därifrån också, men detta var annorlunda på något sätt. Här mätte man uthållighet, sprittålighet, taktik samt precision. Det är så mycket mera än att springa efter en boll och skjuta den i mål. Detta är återigen något svårt att beskriva med ord, jag sitter ensam i min mörka lägenhet, skriver samt äter blåbärsyoghurt. Ute är det +3 grader och regn, klockan är lite före 2 på natten och jag kommer sålunda att vara trött och ineffektiv i skolan i morgon. Detta hindrar mig dock inte från att luta mig tillbaka i min slitna skrivbordsstol, sluta ögonen och tänka på vår fina vinst som kommer att värma mitt hjärta ända tills det slagit sitt sista slag.

Wilhelm "Der Brateman" Ehrnrooth

Happy Harry

Kära barn,

Så här våren till ära skulle jag helst berätta åt er om blommor och bin, men det får bli fotboll igen. Förrän ni får njuta av min djupa analys av den stora fotbollssommaren och allt möjligt annat vill jag snabbt sammanfatta vinterns händelser. HeIV spelade sin bästa futsalsäsong hittills, vilket naturligtvis redan i sig är en orsak att vara nöjd. Men när dessutom undertecknad gjorde fler mål än under hela sin HeIV karriär sammanlagt kan säsongen kallas en succé. Jag vill också tacka domarna för exemplarisk verksamhet. Det är trots allt inte deras fel att deras mammor misshandlat dem som små och förstört deras chanser till ett normalt hederligt liv. Ifall en spelare uttrycker sitt missnöje för domarens beslut genom att be domaren gå hem, är det helt på sin plats att belöna honom med ett rött kort. Tack.

Bollförbundet har i sin stora vishet äntligen insett att vi förtjänar en plats i 6. divisionen. Det är med stor optimism jag nu som HeIVs självutnämnda mentala och slemässiga ledare styr min flock mot nya utmaningar. De ivrigaste Heivarna har redan under min ledning varit och tränat på bland snödrivorna på Johannesplan, även om Helsingfors stad låst fast målen i varandra vilket gör spelandet lite problematiskt. Några lite mer borttappade lamm har fått för sig att man blir en bättre fotbollsspelare genom att springa mållöst omkring i joggingutrustning. Vi får se om det bär frukt. Metoderna är många men Heivs överlägsenhet är ändå säkrad tack vare målmedveten träning.

I år är Heivs överlägsenhet ändå inte sommarens största fotbollshändelse. 12 Juni händer nämligen något fot-

bollsvärlden väntat på i 16 år. Allas stora hjälte, Diego Armando Maradona återvänder till fotbolls VM, den här gången som tränare. Det händer alltid något stort då Maradona är på plats. Ingen kan väl ha missat målet som anses vara det vackraste genom tiderna. Maradona dribblade genom hela plan och lade bollen i bortre musen. Maradona är även den ända mannen som får hjälp från ovan då hans 165 cm inte riktigt räcker till. Då vi ännu tillägger hans kokainberoende som väckte uppståndelse (helt utan orsak) i VM 1994, kan jag säga er att det blir ett händelserikt VM. Även om HBLs inkompetenta redaktion tippade Argentina på en 16 plats i VM ser jag dem som stor favorit. Maradonas roll blir dock spelmässigt liten. Han behöver bara förstå att säga åt sina spelare "passa åt Messi" så fixar det sig.

Precis som Maradona, har även Heivare utmärkt sig på andra fronter än inom fotbollen. Vårt dekadenta glädjebudskap har spridits runt om i världen. Heivare har skådats iklädda lederhosen vid Eiffeltornet, utklädda till munkar i finska alperna och naturligtvis nakna lite här och där. Alltid har humöret varit på topp och oftast har Sheriffen smugit i knutarna och övervakat läget. Ifall Heivarnas hängivenhet till föreningens ädla syfte fortsätter i samma spår är söndagsmatcher, denna bittra fiende som pinat oss hela vintern, det ända som kan stoppa Heivs ståtliga marsch mot världsherravälde.

Tack och Hejv.

Happy Harry
"Kaivopuiston Maradona"

Kimis Corner förekommer inte i detta nummer. Kanske för att inget mera vituttar, eller som nyexaminerad maisteri tillåter inte hans status som 'asiantuntija' att skriva högklassig sarkasm.

Heivare Erik Kietz

Smeknamn: "Chief", "Kiefe"

Spelnummer: n/a

Studier: Hanken, Företagsledning

Spelar position: Bench warmer

Andra idrotts intressen: n/a

Bästa med Heiv: Pisu

Styrka som spelare: Inlägg

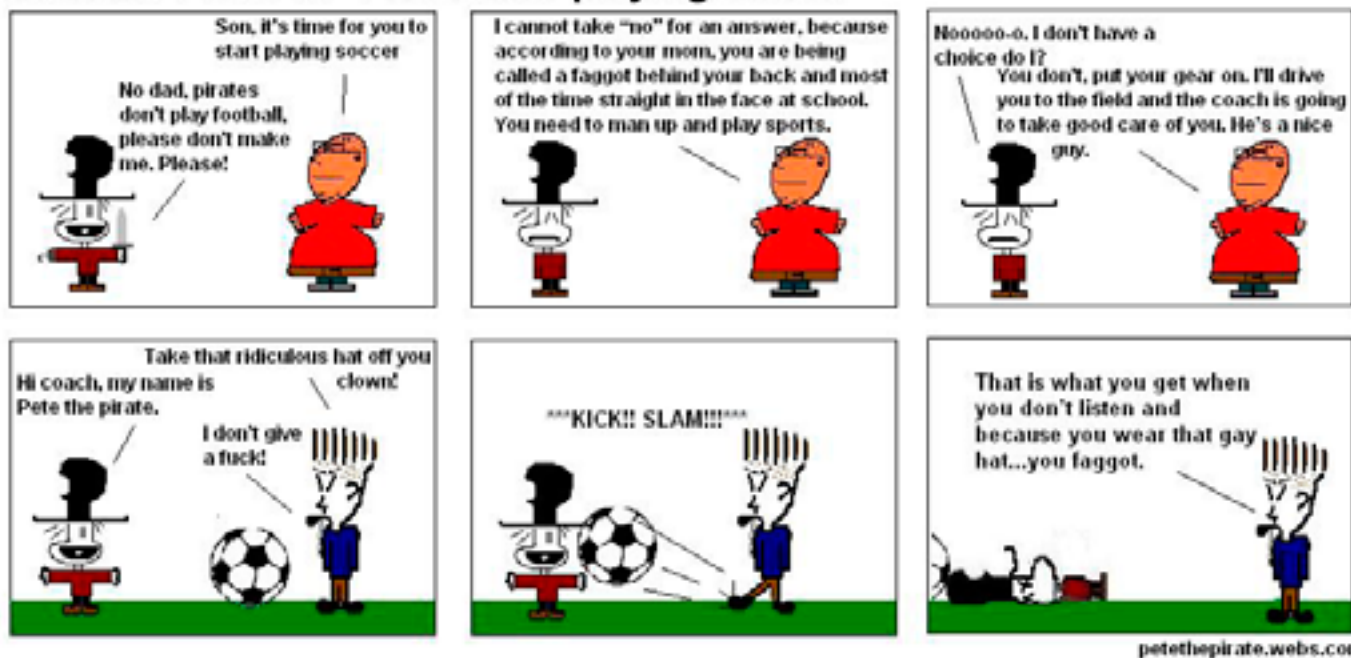
Tidigare fotbollserfarenhet: '91-'03 Vantaan Jalkapalloseura

Favoritlag: Vantaan Jalkapalloseura

Favoritspelare: Pisu

Hur ser Heiv ut om 10 år: 5:e Division

Pete the Pirate in "Pete starts playing soccer"

5

Badriks baksida numero tres

Då dagen grydde ämnade jag ponera runt, om, på och i våldet på Tahko med jobbet för en dryg vecka sedan. Vid närmare eftertanke är det urbota dumt att publicera en gravt skändande artikel om sin arbetsgivare sedan knappt fyra år, så jag ska istället berätta om det fuktiga vädret på Tahko under påskhelgen.

Då fastan avslutades i den Nionde Timmen på skärtorsdagen intogs vår sista måltid i Kuopios Hesburger, som Jesu blod fungerade Coca-Cola och som dennes lekamen en Megaburger. Den traditionella fottvagningen avstod vi från. Under dygnets sista timme anlände broder Ehrnrooth och jag till vårt hem i Tahko, endast fordonets halva population rund om tofflorna. Väl framme träffade vi våran servicepersonal, fem damer som i påskens och lidelsens anda beslutit att göra en pilgrimsfärd till våran boning och sköta hushållet då vi var upptagna av verksamhet. Jag och broder drack en flaska Schalovän och lade oss.

I ottan påbörjades Via Dolorosa mot backen, inga leenden här inte. Som kors fungerade de obarmhärtigt tunga skidorna. Skidandet utfördes med beröm, lunchen intogs och afterskin granskades. Pehku var nihkee, nästa dag skulle Syvä(rin) Kurkku utforskas. Tillbaka hemma i boningen intogs näring förberett av damkvintetten samt kroppen renades. För att hedra Jesu korsfästning och Cascas spjutstick började vi förtära den mängd alkohol vi ansåg ge samma resultat som ett spjutstick i levern.

Skiddag två gick i samma tecken som den första, förutom att afterski utövades omsorgsfullt, inte minst för att vi lagt vantarna på

JanPillemannOtze.mp3! Broder var i fullständig Trachten Lederhosen-uniform och jag utklädd till munk från morgon till kväll. Hemma intogs näring igen, men mycket försiktigt så att fyllan inte skulle få sig en törn. Detta var kvällen då yrseln skulle spåra ur och hamna i historien som ett tätt dis, och därför kan jag inte beskriva desto närmare än att vi var i Piazza. Kunde tilläggas att jag och broder var i bastun hos Cican, Mona o Josse när de kom hem från baren. Damerna trenne bytte hufvudämne till schnauzrologi i iver. Det skars gurka, äts kinderägg och målades hakkors på sjušovare.

På påsksöndagens morgon syntes spår av alkohol i blodet. Vi kände oss ensamma i backen men stötte på Kari och Eris medelst entourage som väl utspökade placerade sig tredje i Härveli-tävlingen. Speakern för tävlingen använde ordet "legendaarinen" skoningslöst före varje substantiv och jag blev så irriterad på detta att jag övervägde att utöva tortyr a la Jack Bauer på honom. Skidande smaka inte så väldigt bra, så vi tåga hem och hade för avsikt att ta det lugnt. Med motiveringen att man nog ändå har roligare om man är i fyllan börja vi riipase igen. Så körde vi hela paketet, igen.

Städningen skötte vi själva då underhållskvintetten avlägsnat sig på söndagen. Lättast städar man ju naken i sombrero...

Glad påsk,
#96

